

ЛИСИЧЕНКО ГЕОРГІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ

29.06.1947—20.03.2018

20 березня 2018 р. на 71-му році життя зупинилося серце активного члена редколегії журналу «Геоінформатика», члена-кореспондента НАН України, професора, доктора технічних наук, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, директора Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища НАН України» Георгія Віталійовича Лисиченка.

Георгій Віталійович Лисиченко народився у м. Києві в родині службовців. У 1970 р. закінчив геологічний факультет Київського університету ім. Т.Г. Шевченка, одержавши диплом геолога-гідрогеолога.

Життя Г.В. Лисиченка, як науковця, було тісно пов'язане з Академією наук України. Він працював ученим секретарем Відділення наук про Землю Президії АН УРСР. З 1987 по 1990 рр. був завідувачем відділу водогосподарсько-радіологічних досліджень Українського філіалу Центрального НДІ комплексного використання водних ресурсів Мінводгоспу СРСР. Обіймав посади завідувача кафедри та декана факультету охорони навколишнього середовища Академії праці і соціальних відносин

Федерації профспілок України (1994—1996 рр.), заступника директора Державного наукового центру радіогеохімії навколишнього середовища НАН України та МНС України (1996—2000 рр.), директора Київського геологорозвідувального технікуму (2000—2001 рр.), завідувача кафедри захисту населення і територій Інституту державного управління у сфері цивільного захисту МНС України (2001—2002 рр.), заступника директора з наукової роботи Інституту геохімії навколишнього середовища НАН України та МНС України (2005—2014 рр.). А через рік, після того, як покинув цей світ його учитель, людина і вчений з великої букви — Е.В. Соболевич, Г.В. Лисиченко став директором Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища НАН України».

Після катастрофи на Чорнобильській АЕС Г.В. Лисиченко багато часу, вмінь і знань віддав роботі у зоні аварії. Він займався системами сейсмічної діагностики стану зруйнованого реактора, оцінками радіоекологічного стану забруднених територій, питаннями захисту водних ресурсів від забруднення та поводження з радіоактивними відходами.

Значним науковим внеском у розвиток систем ядерної і радіаційної безпеки є розробки Георгія Віталійовича зі створення сучасних технічних систем радіоекологічного моніторингу та фізичного захисту енергетичних об'єктів.

У науковому доробку Г.В. Лисиченка близько 300 робіт, у тому числі 13 монографій та 10 винаходів (близько 90 робіт присвячено безпосередньо питанням «ядерної енергетики»). Він був лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки (2012) і мав державні нагороди.

Георгій Віталійович вирізнявся несамовитою працюваністю, самовідданістю в дослідницькій діяльності, стратегічним характером мислення, вмінням працювати зі співробітниками і розкривати їхні здібності. Наука втратила талановитого вченого та організатора науки, а друзі хорошого і надійного товариша.

Світла пам'ять про Георгія Віталійовича Лисиченка — людину широкої душі та глибокої людської доброти — збережеться в наших серцях.

Редколегія журналу «Геоінформатика»